

Velikonočni ponedeljek 2015 – leto B

Pot v Emavs

In glej, prav tisti dan sta dva izmed njih potovala v vas, ki se imenuje Emavs in je šestdeset stadijev oddaljena od Jeruzalema. Pogovarjala sta se o vsem tem, kar se je zgodilo. In medtem ko sta se pogovarjala in razpravljala, se jima je približal sam Jezus in hodil z njima. Njune oči pa so bile zastrte, da ga nista spoznala. Rekel jima je: »O kakšnih rečeh se pogovarjata med potjo?« Žalostna sta obstala in eden izmed njiju, ki mu je bilo ime Kleopa, mu je odgovoril: »Si ti edini tujec v Jeruzalemu, ki ne ve, kaj se je tam zgodilo te dni?« »Kaj neki?« je rekel. Dejala sta: »Kar se je zgodilo z Jezusom Nazarečanom, ki je bil prerok, mogočen v dejanju in besedi pred Bogom in vsem ljudstvom; kako so ga naši véliki duhovniki in poglavarji izročili v smrtno obsodbo in ga križali. Mi pa smo upali, da je on tisti, ki bo odkupil Izrael. Vrh vsega pa je danes že tretji dan, odkar se je to zgodilo. Vsi iz sebe smo tudi zaradi nekaterih žena iz naših vrst. Ko so bile zgodaj zjutraj pri grobu in niso našle njegovega telesa, so se vrnile in pripovedovale, da so imele celó videnje angelov, ki so dejali, da živi. Nekateri izmed naših so šli h grobu in so našli vse takó, kakor so pripovedovale žene, njega pa niso videli.« In on jima je rekel: »O nespametna in počasna v srcu za verovanje vsega, kar so povedali preroki! Mar ni bilo potrebno, da je Mesija to pretrpel in šel v svojo slavo?« Tedaj je začel z Mojzesom in vsemi preroki ter jima razlagal, kar je napisano o njem v vseh Pismih.

Medtem so se približali vasi, kamor so bili namenjeni. On pa se je delal, kakor da gre dalje. Silila sta ga in govorila: »Ostani z nama, kajti proti večeru gre in dan se je že nagnil.« In vstopil je, da bi ostal pri njiju. Ko je sédel z njima za mizo, je vzel kruh, blagoslovil, ga razlomil in jima ga dal. Tedaj so se jima odprle oči in sta ga spoznala. On pa je izginil izpred njiju. In rekla sta drug drugemu: »Ali ni najino srce gorelo v naju, ko nama je po poti govoril in odpiral Pisma?« Še tisto uro sta vstala in se vrnila v Jeruzalem ter našla zbrane enajstere in tiste, ki so bili z njimi. Govorili so, da je bil Gospod resnično obujen in se prikazal Simonu. Tudi ona dva sta pripovedovala, kaj se je zgodilo na poti in kako sta ga prepoznala po lomljenju kruha. Lk 24,13-35

Ovire do vstalega

Za nami so trije čudoviti dnevi razodevanja božje ljubezni. Na velikonočni ponedeljek ob odlomku o dveh učencih, ki gresta v Emavs, vidimo, kako Bog vztrajno stopa v naše življenje, mi pa ga tako težko prepoznavamo. Poglejmo, kaj nas pri srečevanju z Vstalim najbolj ovira.

Predstave:

- - učenca ugotavljata, da jih je Jezus razočaral, ker ni rešil Izraela,
- - žene so se najbolj bale, da bo Jezusa kdo ukradel, še na misel pa jim ni prišlo, da bi vstal, čeprav je o tem govoril,
- - apostoli so bili prepričani, da so žene nezanesljiv vir informacij, zato jim niso verjeli.

Zaprtost vase:

- - učenca sta goreča, a znotraj svojih predstav, zato tujca dejansko ne slišita. Mar ne bi bilo logično, da bi ga vprašala od kod njemu vse to znanje. Zakaj on tako misli ipd.
- - žene so sporočile učencem, kar so videle, ti pa jih niso poslušali, še več, njihove besede so se jim zdele blebetanje, piše evangelist Luka.

Naglica:

- - učenca hitita v Emavs, hitita tudi z razlagami, kaj se je dogajalo v Jeruzalemu, zato ni prostora za srečanje z Vstalim,
- - Janez je pritekel k grobu, a ni vstopil – očitno se je ustavil. Peter pa je vstopil v grob brez pomislekov in seveda tudi brez pameti. Janez je videl in veroval, Peter pa je naprej hitel v okviru svojih predstav.
- - žene so zbežale od groba, pravi evangelist Marko. Marija Magdalena sreča Vstalega šele, ko se umiri in se ji ta prikaže.

Nevera in trdosrčnost

- - evangelist Marko pravi, da je Jezus grajal njihovo nevero in trdosrčnost. Ovira za srečanje z Vstalim je nezaupanje Bogu, da je nad vsem in trdosrčnost, ki se upira božji ljubezni.

Pokvarjenost in zagledanost v svoj načrt

- - Veliki duhovniki so se zbrali s starešinami in se posvetovali. Vojakom so dali veliko denarja in dejali: »Recite: »Ponoči so prišli njegovi učenci in so ga ukradli, ko smo spali.« In če bi to slišal upravitelj, ga bomo mi pomirili in dosegli, da boste brez skrbi.« Mt 28,12-14 najhujša ovira je pokvarjenost. Ko srce popolnoma otrdi za Božje delovanje. Obstajajo le naši načrti, ki se jim nismo pripravljene odpovedati.

Strah sicer ohromi, a ne onemogoči

- - žene so se sicer prestrašile, a Ga spoznale in verovale,
- - učenci v dvorani so se prestrašili, a so Ga srečali.

Žalost ustavlja pogled, a tudi pomaga pri vztrajnem iskanju

- - Marija Magdalena je jokala ob grobu. Jezus ji mora povedati, da je on, da se predrami iz žalosti.

Bog vztrajno vstopa v naša življenja, na nas je predvsem, da naredimo prostor, da lahko vstop, da odstranjujemo ovire, ki bi preprečile srečanje z Njim.